

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2024-12-27 Nr. 429-250
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *ERGO Insurance SE*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2024 m. kovo 5 d. eismo įvykio metu buvo apgadinta pareiškėjui priklausanti transporto priemonė *KTM 1090 Adventure R* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – motociklas). Eismo įvykio kaltininko automobilio *VW* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)) valdytojo civilinė atsakomybė eismo įvykio metu buvo apdrausta draudiko, todėl dėl įvykio pagal sudarytą transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo (toliau – TPVCAPD) sutartį draudikas pradėjo įvykio bylos Nr. 7672238-2850_1-001 administravimą.

Pareiškėjas draudikui pateikė remonto įmonės UAB „Motoshop“ 2024 m. kovo 22 d. defektavimo aktą, kuriame nurodyti duomenys apie keistinas detales (toliau – defektavimo aktas), apskaičiuota 8 561,87 EUR motociklo remonto išlaidų suma ir prašė išmokėti šias išlaidas atlyginančią draudimo išmoką.

2024 m. balandžio 8 d. draudikas, atlikęs žalos administravimo veiksmus ir įvertinęs motociklui padarytą žalą, išmokėjo pareiškėjui 2 460,35 EUR dydžio draudimo išmoką patirtiems nuostoliams atlyginti. Draudikas pranešime pareiškėjui apie draudimo išmokos apskaičiavimą nurodė, kad žala įvertinta sudarius remonto sąmatą atkūrimo išlaidų skaičiavimo kompiuteriniu moduliu „Audatex“ programine įranga.

2024 m. balandžio 16 d. pareiškėjas draudikui pateikė pretenziją. Pareiškėjas nesutiko su draudiko apskaičiuota draudimo išmokos, atlyginančios motociklo remonto išlaidas, suma. Pareiškėjo teigimu, draudiko sąmatoje neteisingai nurodytas valandinis įkainis kėbulo ir dažymo darbams, neįtrauktos visos keistinos dalys. Pareiškėjas draudikui nurodė, jog patirtos žalos dydis turi būti nustatytas pagal remonto įmonės UAB „Motoshop“ sudarytus dokumentus.

2024 m. balandžio 30 d. draudikas pareiškėjui pateikė atsakymą į pretenziją. Draudikas nurodė, kad pareiškėjo pateiktame remonto įmonės UAB „Motoshop“ defektavimo akte visi remonto darbai ir detalių kainos yra nurodytos su PVM, tačiau atlyginant žalą pagal remonto sąmatą PVM suma nėra kompensuojama. Be kita ko, draudikas nurodė, kad keistinioms motociklo detalėms taikytinas 32,04 procento nusidėvėjimas, į kurį nebuvo atsižvelgta UAB „Motoshop“ defektavimo akte. Draudikas taip pat pabrėžė, kad pagal motociklo apgadinimus nustatyta, kad tam tikros motociklo detalės yra remontuotinos ir dažomos (priešingai nei nurodoma remonto įmonės UAB „Motoshop“ defektavimo akte, jų keisti nereikia), tam tikri defektai nėra susiję su eismo įvykiu. Draudikas, vadovaudamasis šiomis aplinkybėmis, nurodė pareiškėjui, kad žala įvertinta teisingai.

Pareiškėjas nesutiko su draudiko sprendimu ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti kilusį ginčą. Pareiškėjas draudikui kėlė reikalavimą išmokėti 8 561,87 EUR draudimo išmoką, atlyginančią motociklo remonto išlaidas pagal remonto įmonės UAB „Motoshop“ defektavimo aktą.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas. Jame draudikas pakartojo atsakyme į pareiškėjo pretenziją išdėstytus argumentus ir aplinkybes, ir prašė pareiškėjo reikalavimą laikyti nepagrįstu. Draudikas nurodė, kad remonto išlaidos apskaičiuotos vadovaujantis TPVCAPD įstatymo ir LR Vyriausybės patvirtintų „Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo

ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių¹ (toliau - Taisyklės) II skyriaus nuostatomis.

Draudikas nurodė, kad surinko pakankamai duomenų ir pagrįstai apskaičiavo draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjo patirtą žalą, dydį, todėl prašė pareiškėjo reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko apskaičiuotos draudimo išmokos, atlyginančios eismo įvykio metu apgadinto motociklo remonto išlaidas, pagrįstumo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina nustatyti, ar draudikas tinkamai apskaičiavo motociklo remonto išlaidas atlyginančios draudimo išmokos dydį.

Pagal TPVCAPD įstatymo 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per eismo įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (ar) neturtinė žala arba žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio padarinys, o pagal 2 straipsnio 23 dalį, žala nukentėjusio asmens turtui – nukentėjusio trečiojo asmens turtui padaryta žala, kurios dydis nustatomas įstatymų nustatyta tvarka.

Atsižvelgiant į kilusio ginčo aplinkybes pažymėtina, kad TPVCAPD įstatymo 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, o TPVCAPD įstatymo 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Šią nuostatą atkartoja ir Taisyklių 13 punktas, kuriame, be kita ko, detalizuota, kad gali būti atsižvelgiama ir į įmonės, turinčios teisę remontuoti sugadintą turtą, pateiktus turto remonto išlaidų skaičiavimus ar remonto išlaidų pagrindimo dokumentus.

Pagal Taisyklių 15 punktą, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkuriant sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinos turto remonto išlaidos (be PVM) sugadintą turto ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertei iki eismo įvykio atkurti. Būtinas remonto išlaidas sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių vertė (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo), dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos (transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos išlaidos). Būtinos remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais.

TPVCAPD įstatymo 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, jog atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Kartu pažymėtina tai, kad draudimo išmokos mokėjimas TPVCAPD atveju yra susijęs su apdraustos transporto priemonės valdytojų civiline atsakomybe, todėl, apskaičiuodamas draudimo išmoką, draudikas turi laikytis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.251 straipsnyje įtvirtinto visiško nuostolių atlyginimo principo. Pagal TPVCAPD sutartį, kaip nuostolių draudimo sutartį, mokama draudimo išmoka yra skirta atlyginti žalą, per eismo įvykį padarytą asmeniui, turtui ir neturtinei žalai, taip pat nuostoliams, atsiradusiems kaip eismo įvykio padarinys, kompensuoti (TPVCAPD įstatymo 2 straipsnio 2 ir 5 dalys)². Žalos atlyginimu turi būti siekiama gražinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį. Teisingas žalos

¹ Patvirtintos 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 (LR Vyriausybės 2008 m. vasario 13 d. nutarimo Nr. 122 redakcija).

² Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 91 straipsnio 4 dalis.

atlyginimas reiškia tai, kad sprendžiant ginčą dėl žalos atlyginimo turi būti nustatytas tikrasis žalos dydis, nes, nustačius mažesnę už tikruosius nuostolius žalos dydį, būtų iš dalies neapgintos nukentėjusio asmens teisės, o kai nustatomas žalos dydis viršija tikruosius nuostolius, nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėja skolininko sąskaita³.

Viena vertus, tai reiškia, kad draudimo išmokos turi užtekti dėl eismo įvykio atsiradusių automobilio ar kito turto apgadinimų remontui (pritaikius išskaitas dėl nusidėvėjimo ir kt.). Kita vertus, draudimo išmoka negali būti didesnė nei išlaidos, objektyviai reikalingos nukentėjusio asmens turtui suremontuoti.

Vertintinų ginčo aplinkybių kontekste atkreiptinas dėmesys į kasacinio teismo išaiškinimą, kad kai ginčas yra susijęs su atlygintinos žalos (nuostolių) dydžiu ir nėra susijęs nei su atsisakymu mokėti draudimo išmoką, nei su draudimo išmokos sumažinimo atvejais, nagrinėjant ginčą taikytina bendroji įrodinėjimo naštos taisyklė – šalys turi įrodyti tas aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti.⁴

Įvertinus ginčo šalių paaiškinimus ir dokumentus, kuriais jie grindžiami, nustatyta, kad pareiškėjas, siekdamas nuginčyti draudiko atliktą draudimo išmokos apskaičiavimą, teigė, kad 1) draudiko sudarytoje sąmatoje neteisingai nurodytas valandinis įkainis motociklo kėbulo ir dažymo darbams; 2) neįtrauktos visos keistinos dalys. Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėjas draudikui kėlė reikalavimą draudimo išmokos dydį nustatyti pagal UAB „Motoshop“ defektavimo aktą.

Savo ruožtu draudikas atsiliepime į kreipimąsi nurodo, kad pareiškėjo pateiktoje remonto įmonės informacijoje apie keistinas detales nurodoma, kad numatytiems motociklo remonto darbams atlikti reikia 18 darbo valandų, o remonto darbų valandinis įkainis – 60,00 EUR. Draudiko teigimu, remonto darbai nėra niekaip detalizuoti, todėl nėra galimybės įvertinti, kiek ir kokių remonto darbų planuoja atlikti minėta remonto įmonė ir ar remonto darbai yra suderinami bei atitinka gamyklos gamintojos nurodomą remonto technologiją. Draudikas pateikė objektyvius duomenis apie rinkoje veikiančios ir remonto darbus atliekančios sertifikuotos remonto įmonės UAB „Automašinių dažymas“ patvirtinimą, kad pagal draudiko sudarytą sąmatą galima atlikti motociklo remonto darbus ir, kad draudiko sudarytoje remonto sąmatoje darbų įkainiai atitinka realius, rinkoje veikiančių įmonių taikomus remonto darbų įkainius.

Draudikas taip pat laikosi pozicijos, kad pareiškėjo pateiktame remonto įmonės defektavimo akte be pagrindo nurodyta dalis keistinių motociklo detalių, kadangi ne visas detales reikalinga keisti, dalis jų gali būti remontuojamos, be kita ko, dalies sugadinimų remonto išlaidos nėra susijusios su eismo įvykio metu padaryta žala.

Draudiko pateiktoje ekspertinėje išvadoje „Dėl motociklo KTM 1090 ADVENTURE R, valst. Nr. (duomenys neskelbtini) apgadinimų sąsąjumo su 2024 m. kovo 5 d. eismo įvykiu“ nustatyta, kad: 1) motociklo duslintuvo laikiklio vietoje ant motociklo rėmo nustatyti 95% korozijos pažeidimai (lūžio vieta stipriai pažeista korozijos), šis trūkumas yra senas ir nesusijęs su 2024 m. kovo 5 d. eismo įvykiu; 2) motociklo vairo kolonėlės guolių trūkumai nėra susiję su minėtu eismo įvykiu (nėra jokio pažeidimo priekinėje motociklo dalyje); 3) variklio apsaugos apgadinimas yra minimalus, todėl gali būti remontuojamas (jo keisti nereikia); 4) galinės ašies šakės (svyruojanti traukė) apgadinimas minimalus, todėl pagal esamą apgadinimą, keitimas nereikalingas (ši detalė yra remontuotina ir dažytina). Pažymėtina, kad pareiškėjo pateiktame remonto įmonės UAB „Motoshop“ defektavimo akte visos minėtos motociklo detalės įtrauktos į keistinių detalių sąrašą. Kaip minėta, Taisyklių 15 punkte įtvirtinta, kad jeigu nustatyta, kad sugadintos detalės ir (ar) dalys gali būti remontuojamos, bet neprivalo būti keičiamos, remontas turi būti atliekamas kaip tik šiuo numatytu būdu.

Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 98 straipsnio nuostatos, įpareigojančios draudiką tirti ir vertinti įvykio, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, aplinkybes, šių aplinkybių tyrimo pagrindu priimti sprendimą dėl draudimo išmokos mokėjimo ir draudėjui (apdraustajam, naudos gavėjui) išmokėti draudimo išmoką, įvykus draudžiamajam įvykiui, lemia draudiko pareigą turėti kvalifikuotus darbuotojus, kurie yra kompetentingi įvertinti žalos apdraustam turtui dydį ir apskaičiuoti draudimo išmoką.

Todėl draudiko surinktų įrodymų pagrindu pateikti ekspertinio pobūdžio paaiškinimai apie žalą motociklui nustatymą pripažintini objektyvesniu įrodymu nei pareiškėjo deklaratyvūs ir įrodymais nepagrįsti teiginiai, jog draudiko sudarytoje sąmatoje neįtrauktos visos keistinos

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-44/2015.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018.

motociklo dalys.

Pažymėtina, kad vien pareiškėjo pateikti remonto įmonės UAB „Motoshop“ defektavimo akte nurodyti duomenys apie keistinas detales negali būti vertinami, kaip nugincijantys draudiko pateiktus įrodymus, kadangi remonto įmonė tik nustatė motociklo sugadinimų remonto išlaidas, nevertindama, ar minėti sugadinimai yra eismo įvykio pasekmė. Be to, atkreiptinas dėmesys, kad draudikas ekspertiniais paaiškinimais pagrindė, kad pagal motociklo sugadinimų pobūdį ir apimtį, sugadintos detalės gali būti remontuojamos ir neturi būti keičiamos. Todėl draudiko ekspertinių duomenų pagrindu atliktas remonto išlaidų apskaičiavimas, skirtingai nei UAB „Motoshop“ nurodytos galimos motociklo remonto išlaidos, atitinka Taisyklių 15 punkto, įtvirtinančio nuostatas dėl būtinųjų transporto priemonės remonto išlaidų apskaičiavimo, sąlygas.

Žala ir ją atlyginantys nuostoliai turi būti apskaičiuoti teisingai, kad nukentėjusiam asmeniui būtų atlyginta visa jo patirta žala, tačiau nukentėjęs trečiasis asmuo neturi gauti didesnės draudimo išmokos, nei reikia turtui suremontuoti, antraip jis nepagrįstai praturtėtų draudiko sąskaita, o šis išmokėtų per didelę draudimo išmoką.

Atkreiptinas dėmesys, kad į remonto įmonės UAB „Motoshop“ nustatytas remonto išlaidas buvo įskaičiuotas ir PVM. Pagal Taisyklių 15 punktą, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkuriant sugadintą turtą ar jo dalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinos turto remonto išlaidos (be PVM) sugadintą turto ar jo dalių ir (ar) dalių rinkos vertei iki eismo įvykio atkurti.

Kadangi ginčo byloje nėra pateikta įrodymų, kad eismo įvykyje sugadinto motociklo remontas buvo atliktas, todėl draudiko nurodytos aplinkybės, kad pareiškėjas nepagrįstai reikalauja mokėti draudimo išmoką pagal UAB „Motoshop“ nustatytas motociklo remonto su PVM išlaidas, atitinka Taisyklių 15 punkto nuostatas.

Be kita ko, pažymėtina, kad draudikas pagrįstai nurodė, jog nėra pagrindo vadovautis UAB „Motoshop“ atliktu motociklo remonto išlaidų apskaičiavimu, kadangi minėta įmonė nurodė keistinių detalių, neišskaičiuojant detalių nusidėvėjimo sumos, keitimo išlaidas.

Pagal minėtą Taisyklių 15 punktą, būtinas remonto išlaidas sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių vertė (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo), dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos (transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos išlaidos).

Transporto priemonių vertės bei remonto išlaidų (atkūrimo) kaštų apskaičiavimą apibrėžia Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnybos prie LR finansų ministerijos direktoriaus 2020 m. rugsėjo 22 d. įsakymu Nr. V1-118 patvirtintas „Koeficientų apgadintoms kelių transporto priemonėms taikymo tvarkos aprašas“ (toliau - Aprašas). Aprašo 38 punkte nustatyta, kad transporto priemonių sudėtinių dalių nuvertinimas apskaičiuojamas atsižvelgiant į jų nusidėvėjimą. Aprašo 39 punkte apibrėžiama sudėtinių dalių dėvėjimosi klasifikacija, o 39.1 papunktis detalizuoja dalių grupes, kurių nuvertinimo procentas apskaičiuojamas proporcingai transporto priemonės amžiui ir ridai. Individualus detalių nusidėvėjimo procentas nustatomas atsižvelgiant į transporto priemonės kategoriją, gamybos metus ir ridą eismo įvykio dieną.

Draudikas, atsižvelgdamas į motociklo pagaminimo metus (2017 m.), techninius duomenis ir ridą (55 661 km), apskaičiavo ir pritaikė 32,04% nusidėvėjimo koeficientą. Lietuvos banko vertinimu, sutiktina su draudiko argumentu, jog draudikas pagrįstai pareiškėjui mokėtinas draudimo išmokos sumą apskaičiavo keistinioms motociklo detalėms pritaikydamas nusidėvėjimą.

Remiantis nustatytomis aplinkybėmis, nėra pagrindo daryti išvadą, kad draudikas išmokėjo per mažą draudimo išmoką ir, kad būtent pareiškėjo pateiktame remonto įmonės UAB „Motoshop“ sudarytame defektavimo akte, o ne draudiko sudarytoje sąmatoje nurodytos teorinės remonto išlaidos atitinka TPVCPAD įstatyme ir Taisyklėse nustatytas konkrečias žalos ir draudimo išmokos apskaičiavimo taisykles bei Civiliniame kodekse įtvirtintą visiško nuostolių atlyginimo principą. Papildomai pažymėtina, kad draudiko atliktas motociklo remonto išlaidų apskaičiavimas yra pagrįstas ir patvirtintas sertifikuotos remonto įmonės UAB „Automašinių dažymas“ pateiktais duomenimis, kurie rodo, jog pagal draudiko sudarytą sąmatą galima atlikti remonto darbus, o remonto darbų įkainiai atitinka realiai rinkoje taikomus įkainius.

Lietuvos banko vertinimu, būtent draudiko pritaikytas motociklo būtinųjų remonto išlaidų apskaičiavimo metodas šiuo konkrečiu atveju geriau atitinka teismų praktikoje įtvirtintą teisingo žalos atlyginimo principą ir Civiliniame kodekse įtvirtintą reikalavimą prievolės vykdyti kuo ekonomiškiau būdu. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad pareiškėjo draudikui

keliamas reikalavimas išmokėti 8 561,87 EUR draudimo išmoką, atlyginančią motociklo remonto išlaidas pagal remonto įmonės UAB „Motoshop“ sudarytą defektavimo aktą, yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Finansinių paslaugų ginčų nagrinėjimo skyriaus
vadovas, pavaduojantis departamento direktorių

Laurynas Lipskis